

cenzára a tudományos munkát. Kik merészelik ezt a gyakorlatot folytatni egyházunkban?

IFOR vagy NATO?

Tegnapelőtt Kaposváron láthattuk az ideiglenesen hazánkban állomásozó NATO csapatokat. Akárhány amerikaival találkoztam az utcán, megkérdeztem őket, tudják-e mi az igazi IFOR. Némelyek szinte menekültek (talán az a tapasztalatuk, hogy a "bennszülöttek" szitkozódnak velük). Elmagyaráztam nekik, hogy az IFOR a világ egyik legnagyobb és legrégebbi vallásos békemozgalma, a Kiengesztelés Nemzetközi Szövetsége (International Fellowship of Reconciliation), amelynek közel ötven országban száznegyvenezer tagja van és 77 éves története során hat tagja kapott Béke Nobel-díjat (köztük Albert Schweitzer és Martin Luther King) és hogy a NATO teljesen jogtalanul használja ezt a nevet. Nos, ezt a hírt már sikerült két katolikus lapba is röviden betenni, de a katolikus újságíró szövetség választmányában amikor ezt az IFOR-ügyet elmondtam, összesen három kolléga mondta a tizenötből azt, hogy jó, ezt le lehet közölni. Mert a kőkorszaki agy (teljesen tévesen) úgy érzi, hogy a NATO közelebb áll a szentistváni hagyományhoz, mint az IFOR. (Hogy az evangéliumhoz mi áll közelebb, az katolikus berkekben ritkán téma.) Hasonlóan jártam az atomfegyverek betiltásáért folyó nemzetközi akcióval. Hiába szólal fel ennek érdekében az ENSZ-ben a Vatikán, a magyar katolikus lapok egyike sem hozta le az aláírható szöveget.

Igazságosság, béke és a Teremtés megőrzése

A túlélés kultúráját jellemezhetjük ezekkel a szavakkal is. Valamikor a nyolcvanas évek második felében elindult a nyugati keresztények közt egy ökumenikus folyamat. Zsinati folyamatnak (Conciliar Process) is mondják. Hármass célkitűzésével szokták jellemezni: Igazságosság, béke és a Teremtés megőrzése. 1989-ben Bazelben volt egy összeurópai találkozója, és a második jövő nyáron lesz Grazban. Nagyon jó lenne, ha a magyar és a kelet-európai egyházakból jelentős részvétel lenne. Szívesen adok részletesebb tájékoztatást személyesen vagy levélben (BOCS Alapítvány, 8003 Szfvár, Pf. 7.) azoknak, akik szeretnék részt venni a folyamatban vagy a találkozón.

Remény

A remény Isten mérhetetlen nagyságából fakad. Nem szabad hurrá-optimistáknak lennünk. A valóság az, hogy az emberiségnek nagyon kicsi az esélye a

túlélésre. Ha ezt elfedjük, akkor nem elég riasztó, nem elég ébresztő a szavunk. Iszonyú bajok vannak, csak a kis kőkorszaki agyunk nehezen fogja fel.

A remény tehát Isten mérhetetlen nagyságából fakad. Milyen gazdagnak éreznék magunkat, ha miénk lenne egy sziget, vagy lenne egy saját Balatonunk. Nos, Isten igencsak nagystílusú volt a teremtésben. Mindannyiunkra, a Földön élő összes emberre csak a mi Tejútrendszerünkben jut legalább 10-20 naprendszer. És ha valakinek ez nem elég, még 20-30 más galaxis is jut fejünként. És Isten többmilliárd évet várt, míg élővé alakult a Föld, és millió évek óta segíti az ember kifejlődését. Mérhetetlen idő és mérhetetlen világ. Ha nem is sok esélyünk van a túlélésre itt a jelen földi helyzetben, bízhatunk Istenben, hogy ebben a hatalmas, nagystílusú teremtésben megvannak az eszközei, hogy az örült majmot valamilyen módon tovább nevelgesse, tanítsa a szeretetre. De ez a remény nem arra való, hogy belenyugodjunk a katasztrófákba, hanem hogy erőt adjon megtenni a magunk dolgát.

*A Miskolci Nyári Egyetemen 1996-ban elhangzott előadás.
Megjelent az Új Holnap 1997. januári számában.*

DSIDA JENŐ

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést jeleztek és a fullatag sötétben hat órát üldögéltem a koczárdi váróteremben, nagycsütörtökön. Testem törött volt és nehéz a lelkem, mint ki sötétben titkos útnak indult, végzetes földön csillagok szavára, sors elől szökve, mégis szembe sorssal s finom ideggel érzi messziről nyomán lopódzó ellenségeit. Az ablakon túl mozdonyok zörögtek, a sűrű füst, mint roppant denevérszárny, legyintett arcul. Tompa borzalom fogott el, mély állati félelem. Körülnéztem: szerettem volna néhány szót váltani jó, meghitt emberekkel, de nyirkos éj volt és hideg sötét volt, Péter aludt, János aludt, Jakab aludt, Máté aludt és mind aludtak... Kövér csöppek indultak homlokomról s végigcsurogtak gyűrött arcomon.

X-X-X-X